

ПРИЗВАНИЕ КЪМ НАРОДА МИ — БЪЛГАРСКИ СИНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

ПРИЗВАНИЕТО към българския народ и славянството е дадено чрез Учителя Беинса Дуно (светско име Петър Дънов) от ангел Елохил, който Му се явява на 8 октомври 1898 г.

КОЙ Е АНГЕЛ ЕЛОХИЛ

През 1911 год. във Велико Търново Учителя споделя пред първите си ученици следното: *Духът ЕЛОХИЛ е Ръководител на българския народ. Той е ангелът, който е поставен от Бога да води българския народ и цялото славянство. Политическата си свобода българите дължат нему. И той ще се яви между славяните, но те няма да го разпнат, както направиха евреите.*

В Невидимия свят българският народ е глава на славянството, понеже чрез него се яви Всемировият Учител и чрез българско четмо и писмо се даде Словото Му, което е Слово на Бога за идното човечеството от Шестата раса.

Единствено славяните имат пряк застъпник пред Бога чрез Всемировия Учител Беинса Дуно и чрез ангел Елохил, който е ангел на Завета Господен, ангел на Третия завет на Бога към човеците. Първият Завет на Бога към човечеството е Словото на Бога чрез пророците в Стария завет.

Вторият Завет на Бога към човечеството е Словото на Бога чрез Христа.

Третият Завет на Бога към човечеството на Словото на Бога чрез Словото на Всемировия Учител Беинса Дуно.

... и всички духове — отбрани чада на Истината, предназначени да съставят зародиша на Новото човечество, на което славянското семейство, коляното Юдино, ще стане огнище...

Славянството ще бъде Юдино коляно, защото над него ще се излее Духът на Благодатта, т.е. Духът Христов, Дух на съвършенство. Над Юдиното коляно действа чинът на Мелхиседек, което значи, че то се издига не по човешки закон, а по силата на един безконечен живот. Затова славянството е Олтарят на Новата култура. Славянството е майката, която ще роди Царството Божие на Земята. Днес Христовият Дух се изявява и проявява като Дух на Единение на целокупното славянство.

... Знайте, в случай, че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натова-рен да приложя в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в Словото на Истината...

Учителя е казал: *Българите трябва да уповават единствено на Бога. Обърнете се към Живия Господ, към Неговата Велика държава. Доколкото българите служат за благо на човечеството, дотолкова ще бъдат благословени. В Славяните трябва да се пробуди Божието Начало — първо да служат на Божественото начало, а второ да служат на човешкото. Вложете в себе си и желанието да призовете Господа на помощ. Кой Господ? Този, Който сега ви говори чрез Словото.*

... Господ потърси дом за Себе Си и изборът Му падна в славянското домородие, което Небето възлюби за неговата божествена добродетел...

България е духовният кредитор на Европа. На българския народ е определено да се повдигне. България невидимият Свят я пази, защото България ще бъде стълбовете, директите на Новата култура чрез Словото на Учителя. България ще бъде благословена. Бъдещето е на славяните. Бъдещето е на България, защото Бог е решил да я благослови чрез Словото Си.

... Затова ви пратих двамата мои служители, да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове...

Светите братя Кирил и Методий, родени българи от славянски род в Солун, създават славянската азбука през 863 г., за да може Словото на Бога да се чете и пише на славянски, т.е. старобългарски.

В "Проглас към Евангелието" се казва за буквеното слово следното:

Слушайте сега със целия си ум,
слушайте цял славянски народе,
слушайте Словото, защото от Бога дойде,
Словото, което кърми човешките души,
Словото, което крепи сърцата и умовете,
Словото, което подготвя да познаем Бога.

... И явих се на тогавашния ви царстваващ господар и му известих волята на Небето да приеме пратениците Му на Новия Завет и той ми послуша гласа и се удостои пред Мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане...

1. През 853 год. в съюз хан Борис и моравският княз Ростислав започват война с Людвиг Немски. След поражение чрез договор се задължават да приемат християнството от Римската църква.

2. През 853-856 г. България сключва мир с Византия поради честите ѝ нахлувания през границата.

3. През 863 г. хан Борис в съюз с Людвиг Немски води успешна война срещу Великоморавия.

4. Във война срещу Сърбия хан Борис и войските му са разбити. Синът му Хръсате, първородният, заедно с още 12 боляри са пленени и оковани във вериги.

5. Неуспешно приключва войната и с Хърватско. В първите 10 години от управлението си Борис губи всички войни.

6. През есента на 863 г. Византия по суша и море напада България, за да я накара да скъса съюза си с Немското кралство и да я откъсне от сближение с Римската църква.

7. Няколко години по българските земи броди суша. През 863 год: не е паднала капка дъжд. Нападат скакалци и унищожават реколтата. Настъпва глад и мор по човеци и добитък. През месец август започват земетръси, които траят 40 дни. Божия поличба и Ръка Господня със своя меч виси над българските земи и над хан Борис.

8. Хан Борис вижда, че Божият знак и Божията ръка се намесват. Принуден е да сключи мир през 864 г. Единственото условие на византийския император Михаил III е българите да приемат християнството от Цариградската църква. Силите Господни принуждават владетеля да покръсти народа си и да приеме християнството.

9. На 14 февруари 869 г. умира Константин Кирил, създател на славянската азбука. През 879 г. България признава върховенството на Цариградската църква. През 875 г. умира Методий и учениците му са пръснати.

10. През 886 г. в България пристигат останалите живи ученици на Кирил и Методий: Климент, Наум и Ангеларий

и започват въвеждането на славянската писменост.

... така се подвиза благоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си в жертва блатгоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вярност Нему...

През 889 г. княз Борис се отказва от престола, става черноризец и се оттегля в един от манастирите край Плиска. На престола е възкачен първородният му син Хрѣсате под името Владимир. Още от пленничеството си при сърбите той прекарва времето си в пиянство, пиршества и разврат. Започва масово гонение срещу християните, разрушават голямата базилика в Плиска. Опитва се да въведе отново езичеството на дедите си.

Тогава княз Борис сменя расото с царски дрехи, препасва военен пояс и сваля първородният си син от престола. За наказание заповядва да го ослепят. На трона възкачва третия си син — Симеон. През 893 г. свиква в Преслав събор, на който славянският език е обявен за официален и богослужебен в българската държава. Византийското духовенство е прогонено от страната и заменено с български свещеници.

След това Борис отново надява светата монашеска дреха и отива в манастир, където почива на 2 май 906 год.

... Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния съдия над вази...

Официалната царска и болярска власт подлагат на гонение богомилското учение, което е Христовото учение и прокуждат богомилите из България. Това е причина за падане на България под Византийско робство от 1018 до 1186 г. Освобождането на България се дължи на богомилите, които подкрепят цар Асен и цар Петър. По-късно, през 1211 г. на черковен събор се организира процес срещу богомилите. По времето на Борил се издигат първите кладии, на които те са изгаряни живи. През 1350 год. се свиква нов черковен събор срещу богомилите в Търново. Богомилите са пръснати и изгонени в Европа. Те занасят там онези идеи, които по-късно създават Ренесанса на Европа. А България през 1393-96 г. пада под турско робство за следващите 500 години. Така се изпълнява Божието възмездие чрез турския ятаган и чрез турското владичество за следващите пет пека.

... И в края на вашия дълговековен изпит, когато Небето реши по висше усмотрение на Божия промисъл да ви избави от тежкото робство, аз бях първият, който се явих да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползвате от дадената благодат да поправите миналото...

Освобождението на България от петвековното турско робство се дължи на Бялото Братство. То изпрати от Небето свой служител, който се роди и се възкачи на трона в Ру-

сия като император Александър II през 1855 г. Той бе един велик Дух на славянството, който бе изпратен с три задачи. Първата задача бе да освободи Русия от крепостничеството, което стори през 1861 г. Втората бе да освободи България от турското робство, което стори през 1878 г. чрез Руско-турската война и Сан-Стефанския мирен договор. Третата задача бе да обедини славянството, за да може то да се подготви за идването на Всемирния Учител, който бе роден в плът и бе на 14 години, когато България бе освободена. Но за това му бе попречено и след две неуспешни покушения той бе убит на 1.III.1881 г. чрез атентат. По време на тържественото му коронясване две от камбаните падат на земята. Това е била поличба на съдбата. Когато на 19.II.1861 г. отменя крепостното право в Русия, Александър II заявява: "Аз съзнавам, че аз изпълних великий дълг." Преди да подпише Манифеста за обявяване на войната на 12.IV.1877 г., явява му се ангел Господен, укрепва го и настоява да изпълни повелята Господня. Той се вслушва в гласа на Бога, обявява войната, побеждава и освобождава България. Затова император Александър II е двоен освободител: един път на Русия и втори път на България.

... Това ме принуди да слеза отгоре помежду ви, да се застъпя изново да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вази безброй човечески жертви; той е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще да изпълни волята Му за ваша слава и за славата на Неговото Царство...

На 9.VIII.1886 год. е извършен държавен преврат от офицери-русофили, последван от успешен контрапреврат, оглавен от Стефан Стамболов. Като министър-председател (1887-97) Стамболов води засилена анти-руска политика. Отношенията между правителствата се оптягат — на 6 ноември 1886 г. Русия скъсва дипломатическите си отношения с България. Те се възстановяват на 2.II.1896 г. с кръщаването на престолонаследника Борис III по източен православен обред. А на 2.III.1896 г. Високата Порта връчва ферман от султана, че признава Фердинанд за княз на васална България, а с втори ферман го определя за генерал-губернатор на Източна Румелия. Така се възстановяват отношенията ни с Русия и Турция.

... Ще приемете от нея дан както Мелхиседек от Авраама, когото и благослови. Днешната ѝ сила и слава я вам дължи, такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне, в края всички ще участвуват в Божието благо...

През 1853 г. чрез Кримската война на Русия се налага следният мирен договор: да се откаже от влияние в Молдова и Влашко, да напусне Южна Бесарабия, да прибере своите кораби от Азовско море, губи право да плава и да под-

държа военен флот в Черно море, да се откаже от покровителството на християнските народи в Турция, извоювани чрез договор през 1774 г. С освобождението на България Русия излиза на Кавказ, излиза на Черно море и започва възходът ѝ като велика сила в Европа.

За първи път Призванието е прочетено от Учителя на първата среща на Веригата пред първите трима ученици: д-р Миркович, Пеню Киров и Тодор Стоименов. По-късно, през 1898 г., е четено на публична беседа пред благотворителното дружество "Милосърдие" във Варна.

Учителя е имал идеята Призванието да бъде изпратено до Народното събрание, но поради злостната кампания, подета от официалните власти и Църквата срещу Него след Балканската и Междусъюзническата война, се отказва. Близки до Учителя братя го молят то да бъде отпечатано и разпространено сред членовете на ръководената от него Духовна верига, но минава много време, преди Той да се съгласи. Текстът се набира, готови са шпалтите за корекция, но започва нова злостна атака срещу Учителя и той нарежда да се отмени отпечатването и наборът с буквите да се разпилее. Направените шпалти за корекция предава на братята за съхранение. Такъв лист е имал и Пеню Киров от Бургас. То го преписва собственоръчно буква по буква на тетрадка. През 1915 г. от него прави точен препис и Минчо Сотиров, също от Бургас, като обозначава дните и часовете на преписа.

Офицер от кариерата, през Балканската война полковник командир, а през Първата световна война — командир на Бдинския полк, когато преписва Призванието Минчо Сотиров е с чин "майор". В онези времена на този пост се назначават само офицери, завършили Военна академия, с качества и доблест. Минчо Сотир много добре е знаел кой е Петър Дънов, Учителят на Всемирното Велико Бяло Братство. Затова неговият препис е точен. Настоящото издание е направено по фото-копие от преписа на Минчо Сотиров.

Знае се, че по време на Школата, от 1922 до 1944 г. са правени няколко преписа, като всеки преписвач е осъвременявал и променял текста. След заминаването на Учителя, от 1944 до 1990 г. също са правени редица преписи, най-вече от предишни неточни такива. Така съществуват множество разпръснати на различни места видоизменени текстове на Призванието. Ето защо по случай 130-годишнината от рождението на Учителя (1864-1994) се организира концерт, на който за пръв път след близо 100 години публично ще бъде оповестен оригиналният текст на Призванието.

Бележките написа: Вергилий Кръстев